

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: PPS SYSTEM s.r.o.**, se sídlem Hálkova 1630/8, Praha 2, Nové Město, zastoupeného Mgr. Marií Látovou, advokátkou se sídlem Kamlerova 795, Říčany u Prahy, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Plzni**, se sídlem Hálkova 14, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2008, č. j. 4270/08-1200-400609, o dodatečném vyměření daně z příjmů právnických osob, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 8. 2008, č. j. 57 Ca 60/2008 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě podané stěžovatelem proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni (dále jen „žalovaný“) ze dne 7. 5. 2008, č. j. 4270/08-1200-400609.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že zaplatil soudní poplatek před doručením předmětného usnesení (tedy předtím, než toto usnesení nabylo právní moci)

prostřednictvím poštovní poukázky. Jako důkaz přiložil ke kasační stížnosti kopii podacího lístku této poštovní poukázky. Stěžovatel tvrdí, že podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1999 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud, který vydal usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, toto usnesení zruší, je-li poplatek zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci. Za včasné zaplacení soudního poplatku považuje i jeho zaplacení v den, kdy bylo doručeno usnesení o zastavení řízení a opírá toto své tvrzení o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 Afs 112/2006. Vzhledem k tomu, že byl poplatek zaplacen v tento den, tedy předtím, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, navrhl stěžovatel, aby usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku bylo zrušeno a v řízení bylo dále pokračováno.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že vzhledem k tomu, že bylo řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku spojeného s podáním žaloby, aniž by byl žalovanému správnímu orgánu doručen stejnopis podané žaloby a vyžádáno jeho stanovisko k jejímu obsahu, nepovažuje v postavení účastníka řízení o podané kasační stížnosti za vhodné se vyjadřovat k jejímu obsahu.

Kasační stížnost je na základě výše uvedených důvodů podle § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) přípustná a podle jejího obsahu je v ní uplatněn důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí soudu o zastavení řízení. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu stížních bodů a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a to z následujících důvodů:

Podáním žaloby vzniká poplatková povinnost, a to v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích. Splnění této povinnosti není vázáno až na výzvu soudu, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 As 24/2004 – 49, www.nssoud.cz. Povinnost zaplatit poplatek okamžikem podání návrhu k soudu je sice dána zákonem o soudních poplatcích, ale také umožňuje předejít následkům jeho nezaplacení tím, že dává žalobci možnost zaplatit poplatek až na základě výzvy soudu ve lhůtě stanovené soudem podle ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona o soudních poplatcích, případně ho zaplatit předtím, než se stane usnesení o zastavení řízení pravomocným v souladu s ustanovením § 9 odst. 7 tohoto zákona. Podle téhož ustanovení soud rozhodující ve věcech správního soudnictví, který vydal usnesení o zastavení řízení, toto usnesení zruší, je-li soudní poplatek uhrazen dříve, než usnesení nabylo právní moci. Tento postup také navrhuje závěrem své kasační stížnosti stěžovatel. Pokud však usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabude právní moci, poplatková povinnost zaniká.

Ze znění tohoto ustanovení zjevně vyplývá, že ve věcech správního soudnictví je nejzazším termínem pro úhradu soudního poplatku, jakožto hmotněprávního úkonu, den nabytí právní moci rozhodnutí. Při aplikaci tohoto právního předpisu není možno

se držet stejných pravidel, která se uplatňují při počítání běhu lhůt, tedy se nepoužije ani ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s., které platí pro procesní úkony. Za okamžik zaplacení poplatku proto může být určen pouze den, kdy platba zaslaná poštou je doručena na účet soudu, srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, www.nssoud.cz, v němž zdejší soud dospěl k závěru, že „*v případě, kdy byl zaplacen soudní poplatek prostřednictvím kolků, je okamžik zaplacení poplatku určen až znehodnocením (obliterací) kolkové známky soudem*“.

Ze spisu Krajského soudu v Plzni vyplývá, že výzvou ze dne 21. 7. 2008, č. j. 57 Ca 60/2008 – 25 byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení této výzvy zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč za podání žaloby. Tato výzva byla doručena zástupkyni stěžovatele dne 23. 7. 2008. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, krajský soud usnesením ze dne 6. 8. 2008, č. j. 57 Ca 60/2008 – 32, řízení zastavil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 11. 8. 2008. Soudní poplatek byl zaplacen prostřednictvím poštovní poukázky, přičemž na účet soudu byla platba ve výši 2000 Kč připsána dne 15. 8. 2008, což vyplývá z úředního záznamu o složení – výpisu z účtu soudu (č. l. 36. soudního spisu), tedy evidentně v době po právní moci rozhodnutí usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud postupoval v souladu se zákonem, když poté, kdy byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku a nečinil tak, řízení zastavil. Tedy námitku týkající se nezákonnosti zastavení řízení shledal Nejvyšší správní soud nedůvodnou, neboť v době rozhodování krajského soudu byly dány podmínky pro zastavení řízení, a především následné zaplacení soudního poplatku ze strany stěžovatele nebylo včasné, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti. Ta byla proto rozsudkem v souladu s ustanovením § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.), žalobce o náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepožádal, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2008

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu